

Τοποθετῶ, συσκευάζω τι ἐντὸς βαρελλίου ἐνθ' ἄν.: *Βαρελλιάζω μοῦστο ἢ ἀπλῶς βαρελλιάζω* (ὑπονουμένου τοῦ ἀντικ.) Συγκρὰ Κορινθ. *Βαριλλιάζου τοῦ τυρι* Ἀράχ.

βαρέλλιασμα τό, Πελοπν. (Συγκρὰ Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρελλιάζω*.

Ἡ πλήρωσις τῶν βαρελλίων διὰ γλεύκους.

***βαρελλίζω**, *βαρελλίζ-ζω* Σύμ. *βαρελλίτζω* Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

Κτυπῶ τὸ γάλα ἐντὸς βαρελλίου πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βουτύρου. Μετοχ. *βαρελλισμένος* = ὁ στερούμενος βουτύρου: *Μυζήθρα βαρελλισμένη* (ἢ παρασκευαζομένη ἐκ γάλατος τοῦ ὁποίου ἀφηρέθη τὸ βούτυρον).

βαρελλίκα ἡ, Πόντ. (᾽Οφ.) *βαλλερίκα* Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -ίκα.

Μικρὸν βαρέλλιον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*.

***βαρέλλικος** ἐπίθ. *βαρέλλ'κους* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βαρέλλης* < *βαρὺς* καὶ τῆς καταλ.

-ικος

Ὁ ὀλίγον τι βαρύτερος τοῦ συνήθους: *Βαρέλλ'κα γένι τὰ φρουμιά, δὲ καλουντήκα* (γένι=εἶναι, καλουντήκα=καλοψηθήκαν). Τὸν ζύγισα τοῦ μαλλὶ καὶ γῆδον *βαρέλλ'κον*.

βαρελλιτζής ὁ, ἀμάρτ. *βαρελλ'τζής* Κωνπλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -τζής.

Βαρελλᾶς 1, ὁ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαρελλ'τζής* ἐπών. Σύμ.

βαρελλίτσα ἡ, Πελοπν. (Τριφυλ. Χατζ.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -ίτσα.

1) *Βαρελλᾶκι*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά. 2) Ὁ ἀτελής ἐτι βάτραχος Πελοπν. (Χατζ.)

βαρελλόβεργο τό, Βιθυν. Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *βεργί*.

Ἡ ἐκ ξύλου στεφάνη ἢ συνέχουσα τὰς δούγας τοῦ βαρελλίου. Συνών. *βαρελλόξύλο*, *βαρελλοστέφανο*, *στεφανοβάρελλο*.

βαρελλόδουγα ἡ, Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *δούγα*.

Σανὶς βαρελλίου. Συνών. *βαρελλοσάνιδο*.

βαρελλοθήκη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *θήκη*.

Κόγχη τοῦ τοίχου εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται τὸ ὕδροφόρον βαρέλλιον. Συνών. *βαρελλοστάσι*, **βαρελλοχύτι*.

βαρελλοκορμοῦσα ἐπίθ. θηλ. Ἰων. (Σμύρν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι*, *κορμί* καὶ τῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ ἔχουσα σῶμα βαρελλοειδές, δηλ. κοντὴ καὶ παχεῖα, ἐπὶ γυναικός.

βαρελλοκουβαλητής ὁ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Θηλ. *βαρελλοκουβαλίστρα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *κουβαλητής*.

Ὁ μετακομίζων ὕδωρ μὲ βαρέλλια. Συνών. *νεροκουβαλητής*.

βαρελλόξύλο τό, ἀμάρτ. *βαριλλόξ'λον* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *ξύλο*.

Βαρελλόβεργο, ὁ ἰδ.

βαρελλοπούλλα ἡ, Πελοπν. (Βεργ.) *βαριλλοπούλλα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *βαρελλόπουλλο* τό, Λεξ. Μπριγκ.

βαρελλόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) *βαρελλόπον* Πόντ. (Τραπ.) *βαλλερόπον* Πόντ. (Τραπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -πούλλα, δι' ἣν ἰδ. -πολύλος.

Βαρελλᾶκι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

**Ἐχω ἕναν βαρελλόπον* | κ' εἶδ' δύο λοὺν κρασόπον (τὸ ἀβγὸ) Τραπ. || Ἄσμ.

Κόρη ποῦ πᾶς γιὰ κρυὸ νερὸ μὲ τὴ βαρελλοπούλλα, χαιρέτα μου τὸ βλάτανο καὶ τὴ γαινούργια βρούσι, χαιρέτα τὴν ἀγάπη μου 'ς τὴ βρούσι ποῦ λευκαίνει Βεργ.

βαρελλοσάνιδο τό, Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. *βαριλλοσάν'δον* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *σανίδι*.

Βαρελλόδουγα, ὁ ἰδ.

βαρελλοστάσι τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *στάσι*.

Βαρελλοθήκη, ὁ ἰδ.

βαρελλοστέφανο τό, Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θήρ. *βαριλλοστέφανον* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *στεφάνι*.

Βαρελλόβεργο, ὁ ἰδ.

βαρελλούδι τό, ἀμάρτ. *βαρελ-λούιν* Κύπρ. *βαριλλούδι* Θράκ. (Αἰν.) *βαριλλούδ' Θράκ.* (Αἰν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -ούδι.

Βαρελλᾶκι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Εἶνι ἕνα βαριλλούδι, | εἶδ' δυὸ λουγιῶ γρασοῦδι (τὸ ἀβγὸ) Αἰν.

βαρελλόχορτο τό, Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *χόρτο*.

Τὸ φυτὸν Μηδικὴ ἢ παράλιος (*Medicago marina*) τῆς οἰκογενείας τῶν ψυχανθῶν (*papilionaceae*). Συνών. *ἀρμυρήθρα* 1. [**]

***βαρελλοχύτι** τό, *βαρελλοχιούτι* Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαρελλοχύτης*, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τοῦ ρ. *χύνω* κατὰ τὸ *νεροχύτης*.

Βαρελλοθήκη, ὁ ἰδ.

βάρεμα τό, (I) Κρήτ. Πελοπν. (Γορτυν.) Ρόδ. κ.ά. —ΓΒλαχογιάνν. Πεταλ. 12 *βάρεμαν* Πόντ. (Οἶν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. *βάρεμα*.

A) Κυριολ. 1) Βάρος Πόντ. (Οἶν.)—ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.: *Τὰ δειντὰ γέρονον ἀπ' τὸ βάρεμα* ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. 2) Φορτίον Πόντ. (Οἶν.) 3) Πληθ. *βαρέματα*, πᾶν ὅ,τι φέρει τις μαζί του μεταβαίνων κάπου Πελοπν. (Γορτυν.)

B) Μεταφ. 1) Ἐνόχλησις Πόντ. (Οἶν.): *Πολλὰ βάρεμαν ἐδῶκες με.* β) Ἀχθος, δυσφορία Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἑρωτοκρ. Γ 814 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) «ἡ ἀγάπη | γλήγορα φέρνει βάρεμα καὶ γλήγορα κουράζει». 2) Νόσος προερχομένη μάλιστα ἐξ ἀφορισμοῦ ἢ κατάρας ἢ βαρυθυμίας ἀνθρώπου ἀποθανόντος Κρήτ. 3) Φόρος Ρόδ.: *Πλερών-νω βαρέματα.*

βάρεμα τό, (II) *βάριμμα* πολλαχ. *βάρεμα* σύνηθ. *βάριμα* βόρ. ιδιῶμ. *βάριμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βάρ'μα* Θήρ. *βάρισμα* Κρήτ.—Λεξ. Μπριγκ. *βάρ'σμα* Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρῶ*, παρ' ὃ καὶ *βαρίζω*.

1) Τὸ νὰ κτυπήσῃ τις, κτύπημα σύνηθ.: *Βάρεμα ἀλαφρὸ - γερὸ - δυνατὸ* κττ. Συνών. *βαρεματα* 1, *βαρεσι* 1, *χιτύπημα*. 2) Μικρὰ ἐντομὴ εἰς τὸν κορμὸν

τοῦ πεύκου πρὸς ἐκροήν τῆς ρητίνης ΠΓενναδ. Ἑλλην. γεωργ. 11, 152. Συνών. *τρούπημα*. 3) Φωλεὰ πτηνῶν (κυρίως καταφύγιον εἰς κοιλώματα δένδρων) Β.Εὔβ.

4) Τὸ νὰ χρίῃ τις οἶον μὲ διάλυσιν ἐρυθροῦ ἀργιλώδους χώματος πατώματα καὶ τοίχους οἰκίας κττ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) 5) Διάρροια Μεγίστ.: Φρ. Πάει *βάρεμα* (πάσχει ἀπὸ εὐκοιλιότητα). 6) Μεταφ. ἡ ὥρα καθ' ἣν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Σῦρ. κ.ά.: Τὸ *βάρεμα* τοῦ ἡλίου. Συνών. *ἀνατολή* 1, ἀντίθ. *δύσι*.

βαρεμάρα ἡ, Κεφαλλ. κ.ά.—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρεμὸς* καὶ τῆς καταλ. -*άρα*, δι' ἣν ἰδ. -*αρος*.

Βαρειοσύνη, ὁ ἰδ.

βαρεματὰ ἡ, βαρηματὰ Κέρκ. Κεφαλλ. βαρεματὰ Ζάκ. Πελοπν. (Τριφυλ.) βαριματὰ Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Στερελλ. (Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) βαρηματὰ Κάλυμν. βαρισματὰ Κρήτ. βαρισματὰ Δ.Κρήτ. βαρισματὰ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάρεμα* (II).

1) *Βάρεμα* (II) 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Τοῦ ὅσως μὲ *βαρεματὰ* ποῦ τ' ἀστραψαν τὰ μάτια. 2) Πληγὴ, τραῦμα Κέρκ. Κρήτ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) —Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ.: *Ἦπεσε κ' ἦκαμε κακὴ βαρισματὰ* 'ς τὸ δόδα Κρήτ. *Ἦ βαριματὰ 'ς τοῦ κιφάλ' τ' εἶνι μιγὰλ'* Αἰτωλ. *Βαρεὰ βαριματὰ ἔχ' Ἀράχ.*

βαρεμὸς ὁ, σύνηθ. βαριμὸς πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρειέμαι*, δι' ὁ ἰδ. *βαρῶ*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Παρὰ Γερμ. τύπ. *βαρημὸς*.

Ἀνία, κόρος, στενοχωρία: Φρ. *Δὲν ἔχει βαρεμὸ* (δὲν κουράζεται). *Εἶναι βαρεμὸς* (ἐπὶ προσώπου ἢ πράγματος ὀχληροῦ) σύνηθ. *Βαριμὸς καταδεῖ* Λέσβ.

βαρεμωσύνη ἡ, Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάρεμα* (I).

Ἐγκυμοσύνη.

βαρένω, βαρύνω Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) βαρένω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.) βαρένον βόρ. ἰδιωμ. καὶ Τσακων. βαίμενον Σαμοθρ. Μέσ. βαρύνομαι λόγ. σύνηθ. βαρύνουμαι Πόντ. (Κερασ.) βαρύνουμι Θράκ. (Αἰν.) κ.ά. βαρύνουμι Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μετοχ. βαρεμένος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.) ἀβαρεμένος Κρήτ. βαρυμένος Σίφν. βαρυμένους Θεσσ. βαρμένους Θεσσ. Στερελλ. (Ἀκαρναν.) βαρούμενος Λεξ. Βλαστ. 392. Θηλ. βαρᾶμένισσα Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *βαρύνω*. Τὸ *βαρᾶμένισσα* ἀντὶ *βαρεμένισσα* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. *βαρᾶσμένισσα*, δι' ὁ ἰδ. *βαρεάζω*. Ἡ μετοχ. *βαρεμένος* συμπίπτει καὶ μὲ τὴν μετοχ. τοῦ ρ. *βαρῶ*, ὁ ἰδ.

Α) Ἐνεργ. 1) Κάμνω τι βαρὺ Μακεδ. (Βογατσ.) Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) Τσακων. Καὶ ἀμτβ. γίνομαι βαρὺς ἢ βαρύτερος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.): *Βάρυναν τὰ κάρβουνα, γιατί βράχηκαν. Βάρυνα ἀρκετὲς ὀκάδες* σύνηθ. *Ἐβάρυνεν τὸ γομάρ' κι ἄλλο 'κ' ἔσωξεν ἂ τ' ἄλογον* (ἔγινε βαρύτερον τὸ φορτίον καὶ δὲν ἤμπορεσε πλέον νὰ τὸ σηκώσῃ τὸ ἄλογον) Χαλδ. || Φρ. *Ἦ δεῖνα βάρυνε πολὺ* (ἐπροχώρησε πολὺ ἢ ἐγκυμοσύνη τῆς) σύνηθ. *Ἐβάρυνε ἡ κοιλιὰ τῆς* (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Κρήτ. *Ἦ δεῖνα ἐβάρυνε πρὸ* (εἶναι ἐτοιμὴ νὰ γεννήσῃ) Θήρ. Διὰ τὰς φρ. ταύτας πβ. Λουκιαν. Μισθ. συνόντ. 34 «*βαρύνεται... τὴν γαστέρα καὶ σχεδὸν ἐπίτεξ ἐστίν*». β) Ἐχω βάρος σύνηθ.: *Τὸ πρᾶμ' αὐτὸ βαρύνει σὰ μολύβι*. γ) Μεταφ. ἔχω βάρος ἡθικόν, λαμβάνομαι ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀξίαν μου σύνηθ.: *Βα-*

ρένει ἡ γνώμη τοῦ δεῖνα σύνηθ. *Βαρέν'* οὐ δεῖνα Στερελλ. (Ἀράχ.) *Πρέπει καὶ τὰ θυὰ νὰ ταιριάζουν καὶ νὰ καλοταιριάζουν, γιατί καὶ τὰ θυὰ βαρύνουν τὸ ἴδιο* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 48. 2) Ἐπιβαρύνω τι σύνηθ.: *Τρώει πολὺ καὶ βαρύνει τὸ στομάχι του. Μὲ βάρυνε τὸ φαῖ.* *Τὴν βαρύνει τὸ παιδί ποῦ ἔχει 'ς τὴν κοιλιά τῆς.* β) Προξενῶ βάρος, πιέζω, θλίβω σύνηθ.: *Τὸ φορτίο βαρύνει τ' ἄλογο.* γ) Μεταφ. κάμνω τινὰ νὰ δυσανασχετῇ, στενοχωρῶ, ἐνοχλῶ σύνηθ.: *Ἄν σὲ βαρένω, νὰ φύγω. Τὸν βαρύνει κάθε τόσο ζητῶντας χρήματα. Καὶ ἀμτβ. δυσανασχετῶ, δυσφορῶ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Βάρυνε ἡ καρδιά μου - ἡ ψυχὴ μου* σύνηθ. *Ἦ καρδιά μου ἐβάρυνεν ἀσ' αὐτὸν* (ἀπ' αὐτόν, ἐξ αἰτίας του) Κερασ. 3) Κάμνω τι βαρὺ, δυσκίνητον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Μὲ βαρύνουν τὰ γερατειὰ μου - τὰ γόνατά μου* κττ. *Τὸν βάρυνε ἡ ἀρρώστια* σύνηθ. *Τὸ κακαδίκιν ἐβάρυνεν αὐτὸν* (κακαδίκιν=ἀσθένεια) Κερασ. Καὶ ἀμτβ. γίνομαι βαρὺς, δυσκίνητος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Βάρυναν τὰ γόνατά μου - τὰ πόδια μου* σύνηθ. Διὰ τὴν χρῆσιν πβ. Ὁμ. I 165 «*γυῖα βαρύνεται*». β) Σκληρύνομαι Στερελλ. (Ἀκαρναν.): *Βάρινι τοῦ χουράφ'* (δυσκόλως ὀργώνεται). 4) Καθιστῶ τινὰ ἔγκυον Κρήτ.: *Ἐβάρυνέ δηνε κ' ἔστερα δὲν ἤθελε νὰ τὴν βάρη.* *Ἐβαρέθηκε ἡ δεῖνα.* Συνών. *γγαστρῶνω, φορτῶνω, φουσκῶνω*. 5) Γίνομαι χειρότερος, ἐπιδεινούμαι, συνήθως ἐπὶ νόσου καὶ νοσοῦντος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Βάρυνε ὁ ἀρρωστος. Βάρυνε ἡ ἀρρώστια* σύνηθ. *Ὁ κακᾶς ἐβάρυνεν* (κακᾶς=ἀρρωστος) Κερασ. *Βάρυν' ἡ δ'λεῖα Μακεδ.* β) Αἰσθάνομαι βάρος νοσηρὸν Μακεδ. (Ἀρν.): *Πολλὴ ζέστα, βάρυνι τοῦ κιφάλι μ'.* γ) Κινδυνεύω Θράκ.: *Ἄσμ.*

Ἦρθι κινὸς κι ἀρρώστησι, βαρύνει νὰ πιθάνη.

δ) Ἀρχίζω νὰ ἀναδίδω δυσοσμίαν ἔνεκα ἀποσυνθέσεως Πόντ. (Οἰν.): *Τ' ὀφάριν ἐβάρυνεν.* 6) Κλίνω πρὸς τινὰ κατεύθυνσιν ἔνεκα τοῦ βάρους, ρέπω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Βαρένει ἡ ζυγαριὰ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος. Τὰ κλήματα βαρύνουν ἀπὸ τὰ σταφύλια. Βαρύνουν τὰ κλώνια ἀπὸ τὸν καρπό.* *Βαρένει ἡ βάρκα ἀπὸ τὴν μὲν μερῶν.* *Τὸ παραφώρτωσε ἀπὸ τὴν μὲν μερῶν τὸ μουλᾶρι καὶ βαρύνει.* 7) Κτυπῶ, κρούω Θεσσ. Μακεδ. (Βλάστ. Χαλκιδ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά.: Φρ. *Μὴ βαρέν'* τοῦ μάτ' (προγνωστικὸν γεγονότος τινός) Βλάστ. 8) Χρίω, ἐπιχρίω. ἐπαλείφω οἶον μὲ διάλυσιν ἀργιλλώδους ἐρυθρᾶς γῆς τοίχους, πατώματα κττ. Μακεδ.: *Βαρένον τοῦ δουξᾶτον.* 9) Ἀνατέλλω Μακεδ. (Σιάτ.) Πελοπν. (Μάν.): *Ὁ ἥλιος βαρύνει Μάν.* 10) Προσπαθῶ Μακεδ. (Βλάστ.): *Βαρένον νὰ θρέψον τὰ πιδιά μ'.*

Β) Μέσ. 1) Αἰσθάνομαι ὄκνον νὰ πράξω τι, βαρύνομαι σύνηθ.: *Βαρύνομαι νὰ πάω - νὰ ντυθῶ* κττ. σύνηθ. *Ἀβαρέμα νὰ ζάον* (ἐβαρέθηκα νὰ πάω) Τσακων. || Φρ. *Δὲ βαρύνεσαι!* (ἀποτροπὴ ἀπὸ πρᾶξιν τινὰ) πολλαχ. 2) Αἰσθάνομαι ἄχθος, στενοχωροῦμαι ὑπὸ τινος πολλαχ.: *Βαρύνομαι τοῖς δουλεῖς - τοῖς φωνῆς* κττ. *Βαρύνομαι νὰ κάθωμαι.*

Γ) Μετοχ. 1) Θηλ. βαρεμένη, ἔγκυος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Ἄσμ.*

Μὲν Ἐβραιοπούλλα θέριζε κ' ἦτανε βαρυμένη,

ὦρες ὦρες ἐθέριζε κι ὦρες ἐκοιλοπόνα

καὶ 'ς τὸ δεμάτ' ἀκούμπησε χρυσὸν νιδὸν νὰ κάμῃ

Θεσσ. (Ὁλυμπ.) Συνών. *ἀποβαρυμένη* (ἰδ. *ἀποβαρένω*), *βαροκοιλιασμένη* (ἰδ. *βαρειοκοιλιασμένος*), *βαρειωμένη* (ἰδ. **βαρειώνω*), *βαρετὴ* (ἰδ. *βαρετὸς* (I) A 3), *βαρ'γωμισμένη* (ἰδ. *βαρυγγωμῶ*), *βαρεῖα* (ἰδ. *βαρύς*), *γγαστρωμένη* (ἰδ. *γγαστρῶνω*), *φορτωμένη* (ἰδ. *φορτῶνω*), *φουσκωμένη* (ἰδ. *φουσκῶνω*). 2) Στενοχωρημένος Σίφν. κ.ά.: *Ἦ καρδιά*